

navadno le v zvezi z galico. Potem, ko smo galico za škropljenje trt že pripravili in tudi že apno dodali, raztopimo v škropilni tekočini še po 1 kg salojidina na 100 litrov škropilne zmesi. S to tekočino moramo seveda zlasti grozdje vselej dobro poškropiti. Na zarodu in na grozdju, dokler je še drobno, se tekočina še precej dobro prime, kadar pa se enkrat jagode prevlečejo z mastno, voščeno plastjo, se jih tekočina le malo prime in to je tudi vzrok, da škropljenje s salojidinom vselej proti oidiju ne zadostuje.

Da dosežemo zanesljiv uspeh, moramo seči poleg salojidina še po drugih nadomestnih sredstvih. Tako sredstvo je sivo žveplo. To je pepelnato siv, močno dišeč prah, ki se dobiva pri izdelovanju plina in kateri vsebuje kakih 40% žvepla. Takoj po ovetju in pozneje še enkrat do dvakrat poprašimo s tem prahom v lepem vremenu vse grozdje, enako kakor smo to delali s čistim žveplom. Kasneje pa, kot koncem julija, ne smemo tega sredstva več rabiti, ker bi sicer prišlo lahko z grozdem v vino in bi no njem vino dobilo neprijeten duh.

Nadaljno sredstvo je kalijev hiper-manganat. To je znana črnkasta sol, ki se topi v vodi v vijoličasto tekočino. S svojim naglo oksidacijskim delovanjem uničuje glivice. Njen učinek je torej močan, ampak kratek, zato se to sredstvo ne more rabiti kot prvi dve sredstvi v namen, da boleznih prepreči, temveč le tedaj, kadar bolezen že nastane, da jo ozdravi. Kalijev hiper-manganat se rabi na ta način, da se kakih 15 dek tega sredstva raztopi v 100 litrih vode, kateri se potem primeša še 2 kg na redek belež razmešanega, ugašenega apna. Kadar smo oboje skupaj zmešali, gremo škropiti. Škropimo pa po grozdju tako močno, da se vse jagode s to tekočino omoče. Kadar se tekočina na jagodah posuši, se naredi na jagodah škrlup, pod katerim plesnoba izgine. Kalijev hiper-manganat učinkuje dobro, če ga le o pravem času rabimo. Ko zapazimo prvo sled plesnobe na grozdju, moramo z njim vse grozdje v vinogradu dobro poškropiti. Ako škropimo šele tedaj, ko se je bolezen razpasla in je grozdje že močno plesnivo, potem škropljenje nič ne pomaga, ker se tekočina močno plesnivih jagod sploh ne prime. Škropljenje v enem tednu še ponovimo.

Pri vsakem škropljenju trt z galico raztopimo za apnom v škropilni tekočini še po 1 kg salojidina. S to tekočino bomo ne samo listje, temveč tudi grozdje dobro poškropili. Kmalu potem, ko trta odcvete, in pozneje še sredi julija, bomo vse grozdje ob lepem in solnčnem vremenu požveplali s sivim žveplom. Če se bo kljub temu še bolezen prikazala, bomo žveplanje takoj ponovili, ne pa kasneje kot do konca julija. Če se bo bolezen prikazala šele kasneje, bomo takoj vse grozdje dobro poškropili z raztopino 150 g kalijevega hiper-manganata in pa 2 kg ugašenega apna na 100 litrov vode in bomo po preteku enega tedna to škropljenje še enkrat ponovili. Na ta način se tudi v letošnjem letu lahko ubranimo trtne plesnobe.

Vsa tu navedena sredstva bo imela c. kr. Kmetijska družba na Kranjskem v zalogi (pri nas na Štajerskem Zveza gospodarskih zadrug v Gradcu in posamezne kmetijske podružnice in okrajni zastopi).

Oddaja žita.

Žitni oddelek mariborskega okrajnega glavarstva razpošilja te dni županom odlok, v katerem jih z ozirom na naredbo c. kr. urada za ljudsko prehrano poziva, da naj pridelovalci žita prostovoljno oddajo državi krušno žito, ki je bilo pridelovalcem prepuščeno za mesec julij.

Glavarstvo pravi, da je to potrebno radi tega, ker je dovoz tujega žita popolnoma izostal in se je bati pri prehrani ljudstva velikih težav. Oddano žito se bo plačevalo tako-le: pšenica 55, rž 55, ječmen 50, koruza 50 K za 100 kg. Glavarstvo naglašja, da je časna dolžnost občine, da to množino, katera je občini predpisana, skupaj spravi najpozneje do dne 31. maja 1918 in odda komisijonarju vojni-žitno-prometnega zavoda. Občani, ki nimajo več zrnja, lahko oddajo tudi moko. Glavarstvu je mnogo do tega, da se imenovane množine zrnja zberejo, če le mogoče, brez prisilne rekvizicije. Zato naj občinski predstojniki prepričajo kmetovalce o tej domoljubni dolžnosti, da prejkoprej prostovoljno oddajo zahtevane množine zrnja. Ako bi občina v določenem času ne spravila skupaj zahtevane množine zrnja, bi se moralo isto z vso strogostjo rekvirirati. Pri prisilni oddaji se bodo plačale tudi znatno nižje cene in sicer: za pšenico 32 K, za rž 32 K, za ječmen 25 K 60 v, za koruzo 30 K 40 v. Poleg tega se od teh cen še odštejejo stroški prisilne rekvizicije. Od županov in žetvenih komisij upa okrajno glavarstvo zanesljivo, da bodo s svojim vplivom dosegli pri občanih prostovoljno oddajo zahtevanega žita, ter jih tako obvarovali ostre prisilne rekvizicije. Županstvo mora o vspehu prostovoljne oddaje žita poročati glavarstvu 15. in 25. maja. Nato našteva uradni odlok posestnike, ki pridejo pri oddaji v poštev.

Nameravane prisilne rekvizicije torej v tem mesecu ne bo. Glavarstva upajo na prostovoljno oddajo. In kdor ne bo oddal prostovoljno tekom meseca maja, temu bodo začetkom junija s silo odvzeli one skromne množine žita, ki mu ga je še ostalo od dosedanjih rekvizicij. Za kazni mu bodo

odvzeto žito še plačali skoro po polovično nižji ceni. Država je res v sili glede prehrane. Na milijone ljudi je brez kruha. A tega ni zakrivil kmet, katerega se sedaj tako pritiska, ampak tisti krogi, ki so vzrok, da ni Avstrija dobila od plena v Italiji, v Rumuniji in v Ukrajini skoro nič, ampak vse drugi. Pravično bi bilo, da bi se tudi na Ogrskem tako postopalo — kakor se postopa z avstrijskim kmetom. Kdor ima za mesec julij še kaj zrnja, bo res moral oddati, ker bo sicer imel neljube opravke s prisilno rekvizicijo. Huda bo ta žrtev, a zahteva jo domovina. Slovenski naši kmetje bodo gotovo v pravem pomenu besede pokazali svojo domoljubno dolžnost. Vprašamo samo slavno vlado: Kako pa se bo kmetstvo ljudstvo preživelo meseca julija, če mu boste vse vzeli? Zakaj zdaj uradni odloki nič ne povedo, ali se bo oddano zrnje res pozneje vrnilo, kakor se je to prvotno uradno zatrjevalo?

Prostovoljno oddajo žita je uvedlo mariborsko okrajno glavarstvo na lastno roko. Kako se bo vršila oddaja v drugih okrajih, nam ni znano.

Na bojiščih

Na italijanskem bojišču se vršijo velike priprave za ofenzivo. Splošno se naglašja, da bo Avstrija igrala ulogo napadalca. Topovi že grmijo več dni na celi črti od tirolski gor notri do morja pri Benetkah. Precej živavno se giblje zadnji čas tudi naša mornarica. V južni Adriji je prejšnji teden drzno napadla del sovražnega brodovja. Neka naša ladja pa je pri Jakinu (Ankona) izkrcala četo drznih avstrijskih mornarjev, kateri so uničili Lahom dokaj obrežnih naprav ter jim prizadjali velik strah.

Na francoskem bojišču Nemci ne prodirajo več. Ustavili so jih Francozi in Angleži, kateri sedaj na mnogih mestih napajo Nemce. Krvavi boji se vršijo že na 14 dni za goro Kemel in mesto Bail-leul (ob belgijski meji južno od mesta Ypern). Cela pokrajina na tem delu bojišča je na debelo posejana z mrlji. Siro se strašni smrad gnilih človeških trupel. Švicarska poročila, ki so še skoro najbolj zanesljiva, naglašajo, da imajo Nemci mnogo večje izgube, kot Angleži in Francozi, kateri zelo štedijo z ljudmi. Kako bo v bodoče? Nemci nočejo odnehati, Angleži in Francozi tudi ne. Nemci se zanašajo na pomoč Avstrije in na svoje dosedanje zmage, Angleži in Francozi pa na Amerikance in na milijone svežega vojšta in na preteči glad v Nemčiji in Avstriji. Amerika bo baje poslala tekom tega leta dva milijona svežega vojšta na evropsko bojišče. V Ameriki so imeli zelo ugodno žitno letino, kakor že desetletja ne in tako upajo naši sovražniki, da bodo imeli dovolj živil tudi za več let trajajočo vojno. Angleški ministrski predsednik lord Zorž je te dni izjavil, da so angleško-francoski vojskovodje in vojniki prepričani, da bo Nemčija premagana. Sovražni generali pravijo, da bo Nemeec za zemljo, katero bi pridobil z ogromnimi žrtvami, plačal velike obresti in da se bo bridko obžaloval, da je pričel z ofenzivo. Anglež misli, da se Nemci že sedaj kesajo. — V Nemčiji pa tudi vlada veliko bojno navdušenje. Pristaši vsenemške struje, ki ima tudi pri nas v Avstriji navdušene pristaše v naših narodnih nasprotnikih, zahtevajo,

V Rusiji kljub sklenjenemu miru ni miru. Nemci so mir sicer podpisali, a kljub temu prodirajo na severu in na jugu veeno dalje na rusko ozemlje. Na Finskem so se že polastili celega južno-zahodnega dela dežele. Zadnje dni so vjeli Nemci 20.000 ruskih prekuhuhov, ki ne trpijo nemškega gospodstva. V južni Rusiji pa so prišle nemške čete že na polotok Krim ob Crnem morju in so zasedle znamenito mesto Sebastopol.

V Ukrajini je prišlo do velikega preobrata. Kmetje in pristaši ruske stranke kadetov (odločnih nasprotnikov Nemecev) so prekučili dosedanje ukrajinsko vlado in postavili svoje ministre. Proti Nemeccem so se organizirale močne čete po celi deželi. Odkrili so celo zaroto, ki je imela nalogo pobiti vse nemške častnike. Ker je nemški poveljnik pl. Eichhorn izdal zelo stroge odredbe in je dal vreči v ječe mnogo odličnih Ukrajincev, se opaža po vsej Ukrajini uporno gibanje proti Nemeccem. Oddaja žita je zvezana z največjimi težavami in z vztrajnim odporom. Kmetje so oboroženi celo s strojnimi. Na mnogih krajih raje polijejo cele vagone pšenice s petrolejem in jih sežgejo, kakor pa da bi pustili, da bi šla pšenica v Nemčijo. Avstrijec se radi uljudnega postopanja pri ukrajinskem ljudstvu malo bolj priljubljen, kot Nemci.

Turki so, kakor pravi turško pradno poročilo z dne 5. maja, dosegli v Palestini in sicer na vzhodnem bregu reke Jordan zmago nad Angleži. V petdnevni bitki se jim je posrečilo ujeti Angleže in jih vreči nekoliko nazaj. — V Mezopotamiji se Turki neprestano prikažajo pred Angleži. — Na Kavkazu pa prodirajo Turki vedno dalje v rusko ozemlje.

Splošno se lahko reče, da je svetovni položaj sedaj zelo zmeden.

Na Bizeljsko!

Veliko zborovanje na Bizeljskem.

se vrši

več v nedejo, dne 12. maja,

popoldne ob 3. uri na Juvantčevem v Gornji Sušici. Govorijo poslanci dr. Korošec, dr. Benkovič in dr. Jankovič. Tudi Hrvatje se udeležijo tega zborovanja. Shod utegne postati sijajna manifestacija Sotelske doline za jugoslovansko deklaracijo.

Razne politične vesti.

Veleizdajalstvo očita „Stajerc“ Jugoslovancem. Ptujski šnopsar in baraba brizga iz svojih smrdečih ust v vsaki številki zoper Jugoslovane očitke veleizdajstva. Proti barabi seveda nočemo braniti našega ljudstva in njegovega domoljubja, katerega ne more očrniti še toliko laži in toliko barab. Ugotoviti pa moramo, da so na graškem Volkstagu kovali take načrte, ki so naravnost nasprotni avstrijskemu domoljubju, neodvisnosti Avstrije in njenemu gospodarskemu napredku.

Niti eden klic: Živel cesar Karel, ni bil slišati na graškem velenemškem zborovanju! Ali niso to veliki in zgledni avstrijski patrioti, ki za avstrijskega cesarja nimajo niti enega klica, za Hohencolernce pa vse polno? Takšni ste nemški nacionalci in nemškutarji. Kje so torej veleizdajalci, ptujski šnopsar in lažnjivci?

Minister dr. vitez Žolger odstopi, ker ne mara sodelovati v ministrstvu, katero se je zapisalo samo Nemeccem in hoče ugoditi drznim nemškim zahtevam. Cesar bo baje vzel Žolgerjev odstop na znanje. Svoj odstop sta javila tudi poljedelski minister (Čeh) grof Silva Tarouca in Poljak Tvardovski. Njunege odstopa pa cesar menda ne potrdi.

Državni zbor je odgoden do 18. junija. V junijskem zasedanju bo zbornica razpravljala o začasnem državnem proračunu in o podaljšanju poslanskih mandatov.

Vlada namerava dati Nemeccem v Trstu višjo mornariško (navtično) šolo, da se bo na njej izvežbali Nemci za pomorske častnike. Na ta način hočejo Nemci izpodriniti Jugoslovane, ki so znani kot najboljši mornarji sveta. Svojih nepremišljenih korakov se bo vlada še gotovo kesala.

Na Ogrskem je cesar poveril sestavo novega ministristva zopet staremu Wekerlu. Pisal mu je lastnoročno pismo, v katerem pravi, da želi, da se upelje volilna pravica na širši podlagi. Če pa se to mirnim potom ne bi dalo doseči, se bo državni zbor razpustil in razpisale se bodo nove volitve.

V Nemčiji so prišli na politični vrhunec protivniki sporazumnega miru. Mnogi, ki so bili poprej zavzeti za mir, plavajo sedaj skupno z vsenemci v mislih: Nemčija mora zmagati nad celim svetom, potem se nam bo dobro godilo. Da ne bi prišli v Prusiji do besede ljudje, ki čutijo z ljudstvom, in ne hlapčajejo vsenemškim nakanam, so v pruski zbornici prejšnji teden strmoglavile vsenemške stranke in tem sorodne struje vladno predlogo o splošni, jednaki in tajni volilni pravici. Ljudstvo ne sme priti do besede. Vsenemški kričaci vedo, da jim je odklenkalo, če pridejo v postavodajne zbere ljudje, ki mislijo z možgani, a ne z vsenemškim napuhom in strastjo.

Tedenske novice.

Cesarica Zita slavi danes, četrtek dne 9. maja svoj rojstni dan. Po vsej državi so napovedane za ta dan slovesne službe božje. Domoljubni Avstrijci, posebno mi Jugoslovani, bomo ta dan iskreno molili k Bogu, da odvrne od Avstrije in cesarske hiše vse črne nakane njenih zunanjih in notranjih sovražnikov. — Cesarica Zita je rojana

dne 9. maja 1892 in je torej stara danes 26 let. Kdor je tako srečen, da pride v bližino cesarice Zite, se čudi in divi njeni materinski ljubezni in srčni dobroti. Ta njena ljubeznivost zavzame vsa kogar, kadar in kjerkoli se prikaže nje ljubka postava, kedar in kamorkoli zaveje le njeno ljubko ime. Slava cesarici Ziti!

Duhovniške vesti. Za soprovizorja v Ločah je imenovan vlč. g. Marko Žičkar, župnik pri Sv. Jerneju nad Ločami. — C. g. Stefan Belšak, provizor pri Sv. Barbari pri Vurbergu, je zavoljo bolezni dobil začasni dopust.

Slovenec, glavo po koncu! Krivi preroki in hujskači iz nasprotnega tabora hodijo po naših krajih in plašijo naše ljudi z lažmi in izmišljotinami. In ker je slučajno vlada deloma ustregla Nemcem, trdijo, da Jugoslovani nikdar ne bomo dobili naše samostojne države, ampak da bomo ostali za vedno pod Nemci. Kdor take reči govori, laže! Jugoslovani bomo dobili svojo Jugoslavijo pod habsburškim žezlom, o tem smo popolnoma prepričani. Vsak narod je trpel v tej vojski, vsi narodi so prestali najhujše težave, žrtvovali smo svoje najboljše moči za domovino in državo. Raditega nam je tudi zasigurana narodna svoboda. Da nam je ne bodo dali nemški nacionalci in nemškutarji, to vemo. A dal je bo nam naš pravični in miroljubni cesar Karel, kateri ne trpi, da bi en narod imel več pravic kot drugi in da bi en narod moral več trpeti kot drugi. Zatorej glavo po koncu, vsi Slovenci in vse Slovenke! Sedaj se res trenutno veselijo naši narodni nasprotniki, a pozneje se bomo vsi veselili mi! Živel naša avstrijsko-habsburška Jugoslavija!

Otresel bi se ga rad. „Stajere“ proglašajo župana Jurija Ačko, ki je na Oslu — župnija Sv. Martin na Pohorju — napadel in ranil revizijsko komisijo, za Jugoslovana. „Stajere“ se zlaže, kolikorkrat odpre svoja umazana usta. Tako se je zlagal v tem slučaju. Ačko je namreč odnekod že eden najbolj zagrizenih stajercijancev na Pohorju ter veruje v „Stajerca“ kot v evangelij. In sedaj bi se „Stajere“ rad otrešal tega prijatelja in priganjača slovenjebistriških nemškutarjev. Taka je nemškutarska hvaležnost. Pa vse „Stajercevo“ otrešanje in otepanje ne pomaga nič: Ačko je zapisan v knjigo nemškutarskega pogubljenja in tamkaj tudi ostane.

Kako slavijo Nemci tiste, ki zatajajo svoj narod. Iz Svevine pri Mariboru se poroča, da je umrlo veleposestnik Alojz Menhardt postavil nemški Schulverein za glavnega dediča, zraven tega pa je določil več značilnih volil. Tako je zapustil sosednemu občinskemu predstojniku Jožetu Paskolu, ki je sicer rojen Italijan a sedaj hoče biti vodja Nemcev, svojo nočno posodo (kloset) z vsebino zadnje potrebe in 5 K, da si naj kupi knjigo o lepem vedenju. Kako je torej mislil Menhardt o narodnem odpadniku Paskolu, je razvidno iz tega volila. Sploh pa Paskolo med svojimi nemškimi somišljeniki nima sreče. Govori se, da so ga v začetku vojne z Italijo večkrat ovadili, da se vedno drži z Lahi, in se je s temi ovadbami bavilo celo vojaško sodišče. Narodni odpadniki pač nikjer ne uživajo ugleda.

Ne hodite v tujino! Po naših krajih kroži zadnji čas vse polno mešetarjev in agentov, ki lovijo naše ljudi za tujino. Iščejo obrtnike, rokodelce, hlapece, dekle, učence, dmnarje itd. Obljubljajo mastne plače, lepo obleko in dobro hrano. Posebno mnogo zva-bijo zadnji čas slovenskih deklet v Budimpešto. Odločno svarimo naše ljudi, naj nikar ne hodijo v tuje kraje. Skoro vsi brez izjeme padejo v nesrečo, če ne časno, pa večno. Dekleta lovijo v slabe hiše, kjer se pogubijo telesno in duševno. Sedaj je v domovini dovolj dobrih služb in obilo lepega zaslužka. Ostanite doma v zdravih in poštenih kmetijskih hišah. Ne hodite v mesta in k tujcem prodajati svojega zdravja in svoje poštenosti. Onih, ki pasejo lakoto pa glad po mestih in v tujini, je že itak več kot dovolj!

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. l. Po župniji velikonedeljski z veliko navdušenostjo in obenem požrtvovalnostjo nabirala sledeča dekleta: Bogša Trezika, Holec Rozika, Lah Fanika, Lašič Evica, Meško Micika, Posavec Nežica, Sedivy Anica, Šostarič Ivanka, Trop Rozika. Nabrale so znamenito svoto 1036 K, tako da se župnija velikonedeljska ustava med ustanovnike za Slovenski Stajer velevažnega podjetja: 200 K Menhart Jakob, župnik; 50 K občina Trgovišče; po 20 K: Kuharič Florijan, Verbajnsak Janko, kaplan; Mikl Alojz; 10.40 K Lah Fanika; po 10 K: Kosi Ivan, Kuharič Ivan, Moravec Franc, Lah Ivana, Habjanič Ana, Trop Mar., Hrzič Anton, Meško Jakob, Škof Alojzija, Rajh Vinc., Bogša Trezika, Simonič Terezija, Mlakar Alojzija, Rajh Apolonija, Goričan Alojz, Mulič Marija; Kosi Ivan 9 K; obitelj Raušl 7 K; Šostarič Ivanka, 6.40 K; po 6 K: Reich Marija, Horvat Marija, Cajnko Jož., Mulič Marija; Krabonja Marija 5.40 K; po 5 K: A. Kosi, Kosec Katika, Stuhec Marija, Petek Julijana, Toplak Terezija, Lah Anton, Irgolič Friderik, Prigl Frančiška, Pištaravec Alojzija, Pleh Elizabeta, Stuhec Terezija, Moravec Ivan, Kurboš Elizabeta in Terezija, Tušak Amalija; po 4 K: Bogša Katarina, Rajh Marija, Kumer Vid, Majcen Marija, Poplatnik

Nežika, Hojžar Alojzij, Stagar Marija, Reich Filip, Habjanič Marija, Skrinjar Ivanka, Prapročnik Elizabeta, Holec Nežika, Stuhec Marija; po 3 K: Emeršič Genovefa, Irgolič Antonija, Bezjak Marija, Hergula Marija, Rajh Marija, Lašič Evica, Bratuša N., Kumer Kristina, Krajnc Ana, Kumer Franc, Cizarič Marija; Meško Friderik 2.20; po 2 K: Stuhec Ter., Habjanič Martin, Hrga Marija, Rajh Katarina, Kokol Marija, Lašič Ančka, Petovar Marija, Kumer J., Lah Marjeta, Kociper Otilija, Lepej Marija, Simonič Ivana, Prijol Ivan, Novak Marija, Novak Ivan, M. Žmave, Neimenovana, Kosi Jozefa, Munda Fr., Kosi Marija, Karnekar Frančiška, Močilnik Friderik, Kosič Otilija, Poplatnik Julijana, Šostarič Stefan, Meško Ivan, Kosi Marija, Petek Ivan, Meško Jakob, R. Meško, Vorsič Micika, Hergula Ana, Munda Marija, Medik Lovjka, Hergula Ivana, Petek Marija, Majcen Marija, Majcen Antonija, Meško Franc, Meško Ivan, Rajh Andrej, Dovečar Neža, Irgolič Ivana, Irgolič Terezija, Hergula Neža, Kaučič Alojzija, Krabonja Neža, Munda Eva, Petek Julijana, Kukovec Julijana Škvorc Julijana, Stagar Julijana, Kosi Neža, M. Hojžar, Stagar Liza, Lipovec Alojzija, Meško Marija, Kandrič Marija, Krabonja Veronika, Koki Ivan, G. Cajnko Marija, Belec Terezija, Belec Roza, Meška Marija, Kovačič Eva, Prapročnik Matilda, Markrap Terezija, Erhartič Terezija, Poplatnik Blaž, A. Poplatnik, Filipič Frančiška, Rudolf Jožef, Munda Ana, Neimenovana, Petek Gregor, Rajh Urša, Vinc. Kuharič, Bratuša Marija, Lužnik Jozefa, Holec Urša, Holec Rozika, Ornik Ivan, Erhartič Matilda, Cvjetko Barbara, Rizman Jozefa, Rizman Minka, Hrzič Roza, Kajnc Apolonija, Moravec Rozika, Hrzič Dobronica, Marin Otilija, Poplatnik Ignac, Meško Veronika, Antolič Marija, Habjanič Micika, Stuhec Roza, Kovačič Ivana, Hojžar Alojzij, Kosi Jožef, Kandrič I., Kaučič Andrej, Geč Viktor, Kociper Roza, Hojžar I.; Meško Ivanka 1.10; po 1 K: Kosi Marija, Lašič Marija, Rajh Gera, Hrga Jožef, Cimerlajt Jožefa, Petek Marija, Lebar Eva, Petek Franc, Stuhec Marija, I. Snajdar, Voglar Anika, Kumer Ursula, Lipnik Tjer., Gregor Marija, Sulak Ivan, Bokša Roza, Anderlič Marjeta, Rajšp Marija, Vesnjak Jozefa, Rep Elizabeta, Bezjak Terezija, Petričič Antonija, Kociper Ivana, Janžekovič Neža, Pevec Jožef, Rep Terezija, Mulec Franc, Škerlec Tilika, Dovečar Marija, Hebar Marija, Hergula Marija, Meško Marija, Meško Julika, Rajh Marija, Kovačec Micika, Petek Nežika, Šostarič Alojzija, Šostarič Kristina, Šostarič Henrik, Sok Ivana, Munda Julijana, Lah Marija, Habjanič Franc, Škorec Marija, Golob Julijana, Petek Gerčka, Kvar Marija, Meško Marija, Leben Marija, Meško Ivana, Meško Ivan, Hrzič Marija, Vorsič Otilija, J. Prapotnik, Alb Marija, Meško Ivana, Kovačec Ivana, Hrzič Marija, Meško Marija, Kandrič Neža, Kurz Arnold, Weiser Alica, Hergula Avgust, Leben Ivan, Hergula Terezija, Hrzič Ivana, Bogša Marija, Trop Magda, Igerc Dorika, Trop Jurij, Munda Al., Kosi Terezija, Trop Franc, Goričan Micika, Sedivy Anica, Kace Marija, Lah Katarina, Lah Jožef, Lipnik Anton, Lignik Marija, Lipnik Ludvik, Perša Filip, Kosi Feliks, Prepehč Alojzija, Stuhec Marija, P. Lah, Habjanič Roza, Gašparič Antonija, Petričič N., Moravec Cilika, Grašič Marija, Kosi Marija, Munda Micika, Horvat Helena, Kosi Jožef, Strmšek Marija, Pintarič Ana, Moravec Matilda, Bratuša Ana, Vorsič Marija, Holec Martin, Pevec Alojzija, Rajh Mar., Tušak Avgust, Tušak Franc, Rizman Ivan, Rizman Marija, Kandrič Roza, Hrzič Barbara, Hrzič Marija, Vorsič Marija, Hebar Ivanka, Hebar Marija, Polak Jožef, Derkovič Anica, Knez Vali, Sok Ivana, Sok Otilija, Saler Matilda, Bratuša Cecilija, Kos Marija, Munda Elizabeta, Pfeifer Neža, Kosi Amalija; po 80 v: Krabonja Barbara, Medik Marija; 70 v: Kandrič Ivan; po 60 v: Rajh Matilda, Simonič Terez., Bombek Andrej, Kolarič Franc; po 50 v: Peserl Anica, Anderlič Jakob, Moravec Milka, Hrzič Marija; po 40 v: Koiarič Ivana, Pevec Otilija, Neimenovan, A. Cajnko, Neimenovan, Dolinšek Marija, Toplak Antonija, Žuran Marija, Novak Barbara; po 30 v: Stuhec Terezija, Gotvajn Ivana; po 20 v: Kosi Mar., Hrzič Amalija, Neimenovana, Markrap Neža, Neimenovan, Bezjak Ana; po 10 v: Palčič Ivan, Krec Jožef, Bogša Frančiška, Neimenovan. Pri črnovojniškem pešpolku Stev. 26 so nabrali 22 K; darovali so narednik Anton Košar 10 K; po 1 K: četovodja Fr. Cojnter in Kukovec, desetnika Franc Kuhar in Strajela, pešci: Kamenšek Franc, Ribič Franc, Fras Jožef, Skok Matjaš, Vrbančič Matjaš, Belna Ludovik, Ulbl Jožef in Paluc Anton. — Dalje prihodnjic. — Prisrčna hvala! — Dr. Anton Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne.

Za slovensko šolo v Mariboru so nadalje darovali: Posojilnica pri Sv. Lenartu 1000 K (prva pokroviteljica); Franc Ogrizek, župnik v Dramljah, 5 K; Josip Berlič nabral med Slovenci v Horgasah 30 K; Vilko Weixl, trgovec v Mariboru, del čistega dobička za prodane slovenske razglednice 50 K; Fran Stelzer, četovodja 117. golka, nabral med slovenskimi vojaki 83 K; Evkica Franček v Rogozi 50 K; J. Klemenčič, učitelj pri Sv. Trojici, 20 K; upravništvo „Slov. Naroda“ 200 K; Franc Lovrenko, župnik v Razboru, 10 K; dr. Alojz Rakun v Sevnici 10 K; Marica Pušenjak, učiteljica pri Kapeli, nabrala pri otrocih 1.—4. razreda 30 K; Rudolf Pevec v Mozirju 20 K; Anton Krepek v Mariboru 5.10 K; gđ. Teic v Hočah 10 K; A. Golob 10 K; J. Jeras 10 K; gosp. Jeras 5 K; J. Andlovic 5 K; gđ. A. Hočevc 4

K; Neimenovan v Hočah 4 K; dr. Maks Pregl v Vuzenici 10 K; Miloš Oset na Muti 10 K; Karl Guček, kaplan na Muti, 3 K; Anton Mravljak, župan v Vuzenici, 10 K; Alojz Grubelnik v St. Janžu 10 K; A. Plemen v Dravčah 1 K; Simon Jernik v St. Janžu 5 K; Miha Rogina v Dravčah 10 K; Neimenovana v Trbonjah 10 K; Ivan Mankoč v Mariboru 100 K; gđ. Ceneka Horvat v Mariboru 10 K; Minko Lesnik, učitelj v St. Vidu pri P. uju, 10 K; Minko Muršec v Blanskem 10 K; poročnik Ivan Trinkl 20 K; Josipina Krule v Slov. Bistrici 20 K; Pavel Zaflošnik v Spodnji Novivasi 20 K; poročnik Jul. Dornovšca 25 K; nadporočnik Suzum 10 K; Jakob Vrečko v Mariboru 10 K; Terezina in Heda Lavree v Mariboru 5 K; poročnik Janko Gračnar 10 K; Alojz Neudauer, posojilnični tajnik v Gornji Radgoni, nabral med Slovenci, Čehi, Srbi in Hrvati pod narodnim geslom 82 K; Franc Sinko, župnik pri Sv. Martinu, 15 K; Mirko Gruden, ravnatelj podružnice Ljudjanske kreditne banke v Celju, 20 K; Fr. Ks. Petek na Ljubnem 50 K; Fric Stumberger v Brežicah 10 K; Jernej Tominc v Lembahu 10 K; Jurij Grl, posestnik v Gradišču pri Lučanah, 100 K; Janez Rožman, župnik v Zavodnjem, 20 K; gđ. Stana Pertotova v Trstu nabrala med tržaškimi planinci 234 K; Josip Holi v Brežicah 8 K; Ana Jerič v Skalcih pri Velenju 4 K; Anton Rovtar v Gornjemgradu 10 K; Ivan Zapečnik, župan v Ribnici, 300 K; Marija Lesnik v Radvanju 5 K; poročnik Božidar Gajšek 20 K; mag. pharm. Alojz Benkovič v Mariboru 10 K; posestnik Alojz Malenšek 10 K; Anton Koder, notarski kandidat, 10 K; Edi Vaupotič 5 K; Rudolf Pust v Kerevi- ni 5 K; Anton Arhar v Mariboru 10 K; Anton Ornik v Mariboru 10 K; Franc Korošec, nadžupnik pri Sv. Križu, 100 K; Anton Slamberger, veleposestnik v Zerkoveh, 100 K; Bralno društvo v St. Iliju v Slov. gor. 30 K; Miha Lendošek, župnik v Makolah, 100 K; Posojilnica v Makolah 100 K; M. Vanhnik pri Sv. Marku 10 K; Franc Stuhec, župnik pri Sv. Juriju ob Ščavnici, 10 K; Franc Trop, župnik pri Sv. Marjeti, 10 K; Elči Kramberger, zdravnikova soproga pri Sv. Lenartu, 10 K; Janez Stuhec ter celoletni prostovoljec poddesetnik Josip Zeleznič nabrala pri 1-33 in 36. stotnji 162 K. — Rodoljubni, pomemajte! — Prispevke je pošiljati na naslov: Moška podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda v Mariboru. Solski odsek.

Slovenec v Mali Aziji. Slovenski vojaki ne pomagajo samo Nemcem na zahodu, temveč tudi Turkom v Mali Aziji in Palestini. Iz Male Azije pošiljajo prisrčne pozdrave svojim rojakom: Senica Mart. iz Laškega trga, Orožen Franc iz Stor in J. Hergula iz Velike Nedelje.

Slovenskim sodarjem! V slovenjgraškem okraju nujno potrebujejo poštenega in pridnega sodarja. Imel bi obilo zaslužka. Sodarji se naj oglašajo pri okrajnem načelniku g. Güntherju v Slov. Gradcu.

V Trbovlje!

Veliki manifestacijski shod

se vrši dne 19. maja, na Binkoštno nedeljo popoldne ob 2. v Trbovljah v prostorih Martina Pust (pri Špancu). Govorili bodo: Dr. Benkovič, dr. Ravnihar, dr. Korošec, dr. Kramer.

Za jugoslovansko idejo vsi na shod!

Gospodarske novice.

Rekvizicija žita pri samooskrbljenih. „Wiener Zeitung“ objavlja naredbo, s katero se dovoljuje vladi, da kmetom vzame tudi ono žito, ki so jim ga dozdaj puščali, da se z njim sami hranijo. Za naše kraje ta naredba, tudi če bi obveljala v parlamentu, ne bo imela veliko vspeha za vlado. Dalmacija in Primorje sploh ne pridelata žita, Krauska, Koroška in Stajerska tudi v onih delih, ki so rodovitnejši, so že tako izmozgane, da nimajo več onih množin, ki so pa smele pridržati, in deloma se je živila darovalo sorodnikom in znancom. Ob teh razmerah se vladi ne bo treba čuditi, če iz juga ne bo moke.

Nova revizijska naredba in naša mesta. Kakor se čuje, se bode ves uspeh revizijske po novi naredbi poslal na Dunaj in v nekatere industrijske kraje (vojna industrija). V novi naredbi, kakor i v prejšnjih, ni nobene določbe, ki bi predpisala enakomerno razdelitev tega, kar se v deželo pošilja. Vse odvisi od slučaja in trenutnih predpisov, ki jih daje prehranjevalni urad vojnemu žitnemu zavodu. Na ta način se je moglo dogoditi, da je Dunaj dobival preko 120% naredbene določene količine. Južne dežele pa 40—60%. Gledati torej treba, da se to uredi, sicer bo kmet praznih rok in zraven tega bo do gladu umirali njegovi rojaki meščani na Koroškem, v Istri in Dalmaciji pa tudi seljaki.

Proti novi rekvizijski naredbi bodo vsi kmeti poslanci morali dvigniti krepak odpor. Reče se v dotičnem vladnem priobčilu, da naj kmetje dajo zadnjo zalogo na posodo, vrne da se jim iz ukrajinskih zalog (?). Ali bi ne bilo lepo, če je res temu tako, da nam raje Ogrska in Nemčija posodita za 6 tednov žita in potem njim odstopimo, kar jim gre iz Ukrajine? Tako vlada tudi namerava, ako ne dobi od avstrijskih kmetov ničesar.

Oddaja žita in nagrade. Mariborski okrajni glavarstvo naznanja županom, da dobijo polje delci, ki prostovoljno oddajo zrnje, katero jim je bilo puščeno za mesec julij, razun višjih cen (Glej članek »Oddaja žita«) še 2 kg sladkorja za 100 kg oddanega žita. Te nagrade bodo deležni le tisti poljedelci, ki so dosedaj oddali že vspridpisane množine žita. Poljedelec bo dobil pr oddaji žita sladkorno karto, sladkor pa pri trgovcu ki oddaja sladkor.

Rekvizicija in prehrana vojaških oddelkov. Prosimo, naj se nam odgovori v prihodnji številki »Slovenskega Gospodarja« na sledeča vprašanja: 1. Kdo bo plačal prehrano vojakom pri novi rekviziciji? 2. V naši občini se je rekviriral krompir, rekviriralo se je zrnje in seno, imeli smo tri rekvizicije in nihče se ne plačal hrane za vojaštvo, ki je vsega skupaj bilo več tednov na hrani v naši občini. Kdo mora trpeti škodo, ali morda posestniki? 3. Ali se tudi v drugih okrajnih glavarstvih ni izplačala prehrana vojaštva posestnikom? 4. Kam se naj obrnemo, da se nam plača prehrana vojaštva, ker okrajno glavarstvo za to nič ne stori? Ivanjševci pri Radgoni. — Odgovor: Čudimo se, da se niste dobili plačane prehrane za vojaštvo. Kolikor nam je znano, so v mariborskem glavarstvu dobile občine takoj plačano, kakor hitro so poslale račun. Sestavite račun in ga pošljite glavarstvu ter zahtevate, da se vam tako izplača dotična svota. Navesti morate natanko, kolikokrat in kolikam vojakom ste dali zajtrk, obed in večerjo ter južno. Če pa ne bo nič pomagalo, pa odstopite celo zadevo Vašemu drž. poslancu.

Iz Ukrajine poročajo nemški listi, da so vse vasi dobro oborožene s puškami in mašinicami. Kdor pride rekvirirati, ga čakajo z njimi. Sedaj poročajo dunajski listi, da so se tri poljske eskadronne upale iti rekvirirati, da pa so jih Ukrajinci vse pobili.

Nemec imel »shranjenih« nad 200 stotov sena. Iz Ruš nam pišejo: Slovenci niso patriotični, ne dajo državi, češar zahteva, skrivajo živila itd. Tako govorijo naši narodni nasprotniki, na čelu jim seveda »Marburgeroa.« Pa poslušajte! Minulo soboto so rekvirirali v Rušah seno. V celi občini niso našli ne 1 kg sena, še pa pri graščinskem gozdarju, velikem častilu Bismarka, Wernerja, blizu 200 q. Oddati mora 104 meterske cente krme. Sosednji kmetje so hodili Wernerja prositi za par centov krme, ko se morale njih krave in voli žreti samo slamo in drevesne veje. Odslovil jih je, češ, da nima sam dovolj. Ta veliki patriot ni privoščil krme ne konjem na fronti, ne ubogi kmeti živini. Taki so nemški patrioti. — Heil Werner!

Popisovanje zemljišč. Se enkrat opozarjamo, naj si vsak posestnik in najemnik takoj natanko izmeri svoje obdelano zemljišče, da bo vedel, koliko ima njej obsejanih s pšenico, z ržjo, ječmenom, ovsem, koruzo, krompirjem itd. Pri uradnem popisovanju, ki se vrši v županovi hiši ali na kakem drugem skupnem prostoru, ne bo mogoče niti približno dognati ne enega ne drugega. Pomote glede velikosti obsejanih njev bodo imele jeseni usodepolne posledice za vsakega posestnika in najemnika. Najbolje je, da župan nedeljo ali praznik popoldne skliče občane na polje. Tam naj kak izvežban človek pokaže ljudem, kako je treba meriti obdelana zemljišča in kako se vse pravilno zapiše in izračuna.

Za popisovanje zemljišč. Osebe, ki so sposobne in zanesljive ter vešče čitanja map, zmožne obeh deželnih jezikov, se sprejmejo za popisovanje obdelanih zemljišč. Prijave sprejema c. kr. nadgeometer na okrajnem glavarstvu v Mariboru.

Za prasce in majhne čen. Česarstvo namestništvo nam naznanja, da je s 1. majem preklicalo dosedanje najvišje cene za prasce. Iste se sme sedaj prodajati po krajevno običajnih cenah.

Prva čebelna roja. Gosp. nadučitelj Josip Terčak v Ksaveriju v Savinjski dolini je dobil dne 4. maja dva prav lepa prva čebelna roja. Za hribovite kraje je to rojenje res redek slučaj.

Svarilo! Elektra v Fali pri Rušah resno svari, da se naj nihče ne dotakne električne žice, ki je napeljana od elektrarne v Fali do tovarne v Rušah. Naj se tudi nihče ne dotakne električnih žic, ki vise navzdol, kajti v vsakem slučaju bi bila smrt neizogibna. Predvsem naj stariji svarijo svoje otroke, naj ne plezajo po lesenih drogih, da se ne dotaknejo nobene električne žice, ker se v njej nahaja zelo močan električen tok.

Mlekarna v Hočah pri Mariboru ima svoj občni zbor dne 12. majnika ob 2. uri popoldne v gostilni Stanica v Hočah. Prosi se, da se člani tega občnega zbora polnoštevilno udeležijo.

Rekvizicija živine. Od vseh stvari dobivamo pritožbe glede rekvizicije živine. Vse toži, kako budo

je, ko odzamejo kmetu sedaj najboljšo in najpotrebnejšo živino. Položaj je sedaj tak, da se proti tem rekvizicijam ne da mnogokaj ukrepati. Naši slovenski poslanci so storili vse, da bi preprečili udarec, ki proti naši živinoreji in poljedelstvu vsled prevelike rekvizicije. A vojaška oblast vstraja pri svojih zahtevah. In tako gre ponekod skoraj že zadnji rep živine iz hleva. Pritožbe in prošnje malo pomagajo, ker vojaštvo hoče in mora imeti živež, v mestih pa se tudi oglašajo glad in veliko pomanjkanje živil. Edina pomoč bi bila — mir. Tisti čas pa je še daleč, ker Nemčija še ni premagala Angležev, Francozov, Amerikancev in Japoncev itd. itd.!

Dopisi.

Maribor. V nedeljo, 12. majnika, ob 1/2 11 ur popoldne bodo mariborski Nemci imeli svoj Volkstag, in sicer na Glavnem trgu. Ker je oblast prepovedala v Postojni zborovanje pod milim nebom, je pričakovati, da bo tudi nemški Volkstag na javnem trgu, kjer se vrši glavni promet, prepovedan.

Maribor. V eni zadnjih številki »Slovenskega Gospodarja« je bilo citati o neki slovenski služkinji, o njenih službah in težavah. Taj zavedni mladenki se pridružimo na stotine slovenskih deklet, ker tičimo pod trdo oblastjo nemških gospodinj. Na vseh krajih slovenske domovine se narodno žensko zbira, da jih voditelji podučujejo in navdušujejo o bodoči Jugoslaviji. A v našem območnem mestu, kjer toliko hleva, skih deklet izgubi svoj narodni ponos vsled hudega pritiska nemške gosode, pa se ne n. prav nič priredilo. Več deklet sem slišala govoriti: Bi se podpisala, a ne vem za kaj. Skrani čas je, da se govabi mariborsko narodno žensko na sestane in poduk. Pripravljene smo sprejeti vsako narodno nalogo. Dajte nam slovenske organizacije, razvedrila in izobrazbe in mladenke vam bomo hvaležne. Več slovenskih deklet v Mariboru.

St. Jakob v Slov. goricah. Uradni dnevi c. kr. okrajnega sodišča v Mariboru bodo za občine Gornji in Spodnji Jakobski dol, Vukovski dol, Ploderšnica in Jarenina v občinski pisarni pri Sv. Jakobu in sicer dne 28. maja, 20. junija, 18. julija, 22. avgusta, 19. septembra, 17. oktobra, 14. novembra in 12. decembra t. l. vsakokrat o 8. do 3. ure popoldne.

Sv. Trojica v Slov. gor. Umrli je dne 27. aprila ob pol treh z utraj tukajšnji tržan, nekdanji učitelj in dolgoletni pisar na kazenski sodnji pri Sv. Lenartu Mihael Holobar. Bil je vzor krščanskega moža, vrli in zaveden narodnjak. Kdor ga je poznal, je ga izljubil posebno zaradi njegovih dvotipov, ki je vsakemu privabil na lice veseli smeh. Sveti mu večna luč! Bog mu tolaži njegove drage preostale!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Naše Bralno društvo, katero popolnoma prenovljeno sedaj že celo leto deluje s svojo knjižnico in predavanji, priredi na občeno željo na binkoštni ponedeljek v društveni dvorani veselico. Na sporedu je pete. dr. Krekova krasna igra »Tri sestre« in šalji sročolov. Vstopnina je za stolišče 1 K, za sedež 2 K. Prav pristrčno vabimo domačine in sosede. Posebna vabilna se ne bodo razpošiljala. Začetek ob treh popoldne. — Na gostiji Kraner-Zemljč na Ščavnici so gostje zbrali 54 K za Tiskovni dom. Živeli zavedni Slovenci! Bog daj veliko posnemovalcev!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V Grabovškem vnu je dne 1. maja v starosti 87 let mirno v Gospodu zaspal Ivan Müller. Pogreb je bil dne 3. maja. N. p. v m.!

Ljutomer. V radgonski bolnišnici je umrl po operaciji g. Josip Smodiš, tržan in mnogoletni cerkv. svečar v Ljutomeru. Pokojnikovo truplo so prepeljali sem ter se je položilo k večnemu počitku dne 2. t. m. ob veliki udeležbi znancev, sorodnikov in prijateljev. Pogreba se je udeležilo pol-oštevilno tudi tukajšnje veteransko društvo, čigar član je bil rajni. Slovensko pevsko društvo mu je zapelo pri cerkvi in na pokopališču žalostinko. Pokojnik je bil v 70. letu, vedno na našem braniku kot zvest sin svojega naroda, zlasti kot naš agitator pri volitvah. Pogrešali ga bomo vsi, zlasti živinorejci, katerim je bil izkušen domači živinozdravnik. Bil je zelo postrežljiv in vzoren mož, torej prava slovenska korenina. Naj mu bo slovenska zemljica lahka!

Sv. Lovrene na Dr. p. Dne 20. aprila je naglo smrti umrl črnovojnik Martin Kmetec, posestnik v Zupčiji vasi. Prišel je na kratek dopust, šel po drva, tam ga je zadela kap ter je bil pri priči mrtev. N. v m. p.!

Sv. Križ pri Slatini. Za 20letnico našega priljubljenega g. nadžupnika smo imeli dne 28. aprila malo a lepo slavnost. Na sporedu je bil pozdravni nagovor predsednice Dekliške Zveze, petje, tri primerne deklaracije ter gledališka igra »Prisiljen stan je zaničevan.« — Na praznik Vnebohoda bo ob tretji uri popoldne govor o dr. Kreku, ki ga bo imel č. g. župnik Fr. Gomilšek; nato se ponovi igra »Prisiljen stan je zaničevan.«

Marenberg. Podružnica Sv. Treh Kraljev na Radlu, ki je vsled vojne izgubila vse tri zvonove, je dobila dva nova. Večjega je kupil Simon Ternek,

posestnik na Radlu, srednjega pa Peter Moser, posestnik pri Sv. Treh Kraljih.

St. Ilj pod Turjakom. Na svojem potovanju sem z veseljem o razoval, da tudi Sentiljane o najbolj oddaljenega hribovca družji misel jugoslovanske. Ne morejo pozabiti, kako lepo in mirno je bilo na njihovem slobodu doma, kjer so zborovali sami Slovenci. Na shodu v St. Janžu so pa videli, kako je tam, kjer pridejo nemškularji zraven. To pomenjanje nemščurjev utrjuje najbolj oddaljenemu hribovcu zavest, kako sveta in pravična je naša zahteva po svobodni Jugoslaviji pod habsburškim žezkom. Z veseljem so se podpisovali in se še podpisujejo za Jugoslavijo. Le par ljudi imajo takih, ki se ne marajo podpisati, pa ti ba ne pomenijo dosti v župniji. Posebno se pa čudijo, da so med temi tudi trije krčmarji. U. amo, da bodo ti možakarji, ki tožijo jugoslovansko vino, ter pre emajo jugoslovanski denar, kmalu tudi z nami Jugoslavlani čutili in sodelovali.

St. Ilj pri Velenju. Dne 23. aprila je umrla vzorna žena Marija Pročnik, p. d. Bednovšca. Zapustila je 4 malih otrok. Mož, ki je že eno leto na italijanski fronti, niti k pogrebu ni mogel priti. Rajna je bila naročnica »Slov. Gospodarja.« Naj v miru počiva!

Šaate. Občni zbor knjiške hranilnice in posojilnice se vrši v nedeljo 12. maja v bralni sobi. Govori g. nadrevizor V. Pušenjak.

Zreče. Srebrno poroko je dne 1. maja s svojo soprogo obhajal g. podžupan Kračun. Nedavno so jednako slavili zakonec Rahle-Petelinček, Založnik-Lampret in Svab-Videčnik. »Slov. Gospodar«, ki je v hišah vseh imenovanih stalni gost, žel: Še zlato poroko!

Spitalič. Dne 24. aprila t. l. je umrla v Gorn. Slemenah Jera Petelinšek. Pogreb je bil uprav veličasten. Nič manj kakor štiri fare so bile zastopane, znamenje, kako je bila rajna daleč okoli priljubljena in si oštovana. Globokovrni ženi naj sveti večna luč, g. Juriju Petelinšek, ki je za svoj god izgubil svojo zvesto življenjsko družico, pa naše odkrito sožalje!

Parližlje pri Braslovčah. Sporočena Turkova rodbina je izgubila pridno hčerko Treziko, ki se je prvi dan cvetočega maja preselila v boljšo bodočnost. Vrli obitelji naše odkrito sožalje!

Čeja v podolci. 6. majnika je umrla po dolgi boleznii v starosti 39 let gospa Ana Lovrec, rojena Kanduscher, soproga odvetniškega koncipienta dr. Franca Lovrec. Rodbinam Lovrec-Kanduscher Černelč naše sožalje. Blaga pokojnica naj počiva v miru!

Pristova pri Sv. Emi. Dne 28. aprila je umrla 33 letna vrla žena Liza Otorepec. Zapustila je 4 male otroke in moža v vojski, kateri se k njenemu smrti ni smel domov. Bog tolaži ubogo družino! Pokojnici pa sveti večna luč!

Smarje pri Jelšah. Iz ruskega vjetništva se vrača Franc Pintar, kateri je bil dolga tri leta na Ruskem vlet, a je sedaj za od dne 18. marca na avstrijski zemlji in sicer v Galiciji.

Pomkva ob juž. žel. Dne 3. maja je po vratki a mučni boleznii mirno v Gospodu zaspala Marija Zidanšek, p. d. stara Knezovka v 76. letu svoje dobe. Bila je dobra in skrbna mamica svojim otrokom, katere je vzorno vzgojila in velika do brotnica siromakom. Daleč okrog ni reveža, ki bi ne poznal usmiljenega srca predobre Knezove matere. Noben berač ni neobdarovan zapustil njene hiše, vsaka sirota je našla pri njej zavetje in tolažbo. V nedeljo se je vršil njen pogreb, ki je bil vsled mnoge udeležbe jasen dokaz njenega vzornega življenja. Ranjka je bila ves čas naročnica »Slov. Gospodarja« in drugih dobrih listov. Vzorni ženi bodi zemljica lahka!

Listnica uredništva.

Invalida v St. Juriju ob južni žel. in v Gradcu. Obrnita se na poslanca dr. Karel Verstovška v Mariboru. — Šalovec pri Središču: Naj piše žena pokojnega takoj priporočeno pismo zavarovalnici, pri kateri je bil mož zavarovan in naj dokaže z uradnim potrdilom, da je mož res tedaj padel. — Sv. Ema: Prejeli šele zadnji četrtek, tako da je bilo nemogoče spraviti dopis v zadnje številko. Pozdravljen! — Podkraj pri Gustanju: Prosimo, le poročajte nam večkrat kaj novega. Tudi »Straža« bo radevolje sprejemala novice iz Koroske. Jugoslovanski pozdravi! — Medlog-Celje: Pesni žal ne moremo pričbčevati, ker nam manjka prostora. — Celje: Če dotični predpostavljeni res tako postopajo z navadnimi vojaki, ima se vsak pravico pritožiti pri višji vojaški oblasti. V časniku bi bil tak dopis zaplenjen. — Sv. Ana-Makole: Naznanite vso zadevo Vašemu poslancu Pišek. — Oblaki pri Jursinob: Ne smemo pričbčeti. Resnica bode v oči. — St. Ilj v Slov. goric.: Vaš dopis o možu, ki je rekel »Das ist eine dumme Heil«, ne bo zagledal belega dne. — Središče: Hvala za članek! Tokrat ni mogoče. Pride prihodnjč. Pozdrave! — A p a e: Hvala za podatke. Bomo porabili.